

ספר הזוהר

מתתנא האלוקי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

ספר זוהר תורה

הוא לקוט גדול ונפלא מכל ספרי הזוהר,
כל המאמרים השייכים לכל פרשה ופרשה עם לשון הקודש,
בקה יוכל כל אחד ללמוד הפרשה ולהבין הפסוקים עם מדרשי הזוהר,
בפרט בשבת קודש שהוא זמן המיוחד ללמוד הזוהר הקדוש,
ובזמן קצר כ-7 דקות ביום ילמד הפרשה עם מתיקות הזוהר,
"ספר הזוהר אפילו בקריאה לבד יש בו כוח לעשות נסים" (הנהגות הרמ"ז דף קעה:)

פרשת מטות

"דף היומי"

מסדר ומחולק כפי ימות השבוע

בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי

מופץ ללא מטרות רוח פלל - לקירוב הגאולה ברחמי

יצא לאור ע"י מפעל הזוהר העולמי, עיה"ק בית שמש תובב"א
חודש סיון שנת תשע"ד לפ"ק

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

מפעל
הזוהר
העולמי

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

מכתב שכתב בעל הסולם:

יודעת נאלמנה, ששצין לא
 היה לזמן האר"י ז"ל עז
 היום הזה, לי שביין את
 שטת האר"י ז"ל, ע"א שורשו
 וכי והנה ברצון העליון
 יתי, צייתי לעיבור נשמת האר"י ז"ל, לא לפני לעשי
 הטובים, אלא ברצון עליון, שנשגב גם לפני ע"מי,
 אלה נחמתי אני אצלמה נפלאה זו, שלא בכה
 בה אצב לעת פטירתו עז היום, ולא אובא אהאריק
 בענין זה לפני שאין צרכי בכה אצבר בנפלאות".

(מרן בעל "הסולם" זי"ע במכתב משנת תרפ"ו)

תוכן הענינים

כל הנודר כאילו נודר בחיי המלך	ה
סתרי תורה למעלה מן השמש	ו
השכינה - כותל המערבי	ז
כל הנשבע בשמו לשקר כאילו מהרס בנין השמים וארץ, ומחזיר העולם לתהו ובהו	ט
מי שנשבע באמת, מקיים אמת מארץ תצמח	ט
חשבו לצוד משה ברשתם	י
דוד בן ישי - הוא ינקם נקמת מואב	י
לא היה בעולם מי שיעשה לישראל רעות בכל כמדיון, ויש לומר גם כעמלק	יא
פנחס הרג לבלעם	יא
שמשא אין כמוהו בכתרים העליונים, ובלעם אין כמוהו בכתרים התחתונים, זה בצד הקדושה וזה בצד הטומאה	יא
שאין דבר בעולם שיודיע מה הוא זה האיש אלא בזמן שפותח פיו בתורה	יג
בלק סופו ל"ק בלעם סופו עמל"ק	יג
כיון שראה לפנחס פרח באויר	יג
צליה בן של שבת זן עמד ונטל כח ממשלה השולט על כשפים ופרח אחריו	יד
חרב שהיה חקוק עליו נחש מצד זה ונחש מצד השני, ובשלו ימות	טו
מלכת שבא כשבאה אצל שלמה, באותן הענינים שאלה אותו	טו
ישראל נגד הרחמים ושאר העמים עכו"ם נגד הדין	יז
נשמת ישראל באה מרוח אלהים חיים	יז
האדם מקריב בתעניתו החלב והדם בהאש של גופו, והריח שעולה מפיו זה הוא מזבח כפרה	יח
להזהירם שיעשו תשובה ומעשים טובים	יט
כח אדני, זה הוא כ"ח השורה על ראשי הצדיקים, ועל כל אותן העמלים לעשות רצון רבונם	יט
אפילו צדיקים גמורים יורדים שמה, למה יורדים, כדי להעלות כמה רשעים משם למעלה	כ

ומזכי הרבים ככוכבים לעולם ועד

דרושים תורמים:

להדפסת הקונטרס החדש "פתח אליהו המבואר"

וכן קונטרס "סגולת פתח אליהו"

ברצונינו להגיע למליון עותקים שיחולקו חינם

לכל תלמוד תורה, לבנים ולבנות, וכן בישיבות ולבתי מדרשות

התרומה ניתנת ישירות לבית הדפוס, עם אפשרות לקחת הקונטרס

ולחלקם בעירו,

או חלוקה על ידי מפעל הזוהר העולמי, המפעיל קרוב לאלף מחלקים

בכל הארץ.

המעוניין, להתקשר לטל: 0527651911

האדמו"ר מהאלמין הגה"צ הרב שלום יהודה גרוס

מייסד מפעל הזוהר העולמי
נחל לכיש 24/8 בית שמש, טל: 054-8436784

האדמו"ר מהאלמין שליט"א, נולד בהונגריה, עלה לארץ בשנת תש"ו. בשנת תשכ"ב היגר לברוקלין. לפני 40 שנה. - הקים הרבה ארגונים: בשנת תשכ"ה, הקים וועד העולמי למען קדושת בית הכנסת, ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. בשנת תשכ"ו, ערך מלחמה גדולה נגד המזוזות הפסולות, בשנת תשכ"ו, ערך מערכה גדולה נגד סימילאק מחלב עכו", ומאז לראשונה יצרו סימילאק מחלב ישראל. בשנת תשכ"ז, הקים ארגון הצלה, ונדפס ספר, וקול קורא'ס. בשנת תשכ"ו, ערך מערכה גדולה על שנכשלים באכילת תולעים בהכשר למהדרין מן המהדרין, בשנת תשכ"ח, ערך מערכה גדולה על אזהרת זמן קריאת שמע ותפלה. בשנת תשכ"ח, הקים ארגון ובית דין צדק לכשרות וטהרת המקוואות. בשנת תשכ"ט, יום הדפיס והפיץ לראשונה חק לישראל שבועי, ונדפסו 54 פרשיות בודדות, ועשר כרכים. בשנת תשל"ב-ס"ב, ערך מלחמה כבידה על כשרות השחיטה, בשנת תשל"ד, הקים ארגון וועד הכשרות התאחדות הקהילות, ונדפסו 39 ספרים וקול קורא'ס. בשנת תשל"ד, הקים את הרעיון הדף היומי, ופרסמו כל שבוע בעיתונים על הרעיון של לימוד דף היומי, ונדפס גם כן במדריך לכשרות # 2. בשנת תשל"ה, ערך מלחמה גדולה למען קדושת השבת. בשנת תשל"ט-ס"ג, ערך מלחמה כבידה על כשרות הניקור, בשנת תשמ"א-ס"ד, ערך מלחמה כבידה על תיקון עירובין בארה"ב, בשנת תשמ"ו יצא לאור ספר הסכמות ומכתבים 1.296 מכתבים. בשנת תשס"ג שלח לארצינו הקדושה כמה מיליוני ספרים ועוד 320 אלף דיסקים (בכל דיסק לערך 500 ספרים) ונחלקו בחינם בכל הארץ, ול-150,000 חיילים בצבא. בשנת תשס"ד שלחו לא"י עוד 250,000 דיסקים של 7000 קבצים ספרים בחינם. בשנת תשס"ד, הקים מפעל עולמי ללימוד הלכה יומית מחבר ורמ"א, ונדפסו ספרי שו"ע מחבר ורמ"א, וקול קורא'ס, ומודעות בהרבה עיתונים. בשנת תשס"ז - 2007 עלה לארץ, הקים את "מפעל הזוהר העולמי", ומאז פועל במסירות נפש, יומם ולילה, לזכות כל אחד מישראל בקריאה יומית של דף הזוהר היומי, ובכך לממש בפועל את הבטחתם וצוואתם של רשבי" וגדולי הצדיקים, שבזכות הזוהר, יצא עם ישראל מהגלות ברחמים, והמשיח יבוא.

בעהמ"ס: "אין ליכט פון תורה" - 887 חלקים, "אכילת מצות בישראל" - 7 חל', "אפיית המצות" - 3 חל', קובץ ספרי ארץ ישראל - 26 חלקים, "שמירת המצוות כהלכתן" - 58 חל', קובץ ספרי כשרות - 53 חל', "נפש ישעיה" על מאכלות אסורות - 7 חל', קובץ ספרי שחיטה - 26 חל', קובץ ספרי ניקור - 33 חל', קובץ ספרי שמירת שבת - 18 חל', קובץ ספרי מקוואות - 8 חל', "שמירת הברית" - 10 חל', "דברי תורה" עה"ת - 7 חל', קובץ ספרי סת"ם - 22 חל', קובץ ספרי קדושת ביהכ"נ - 17 חל', "מקדש מעט", "ואמרו אמן", "עניית אמן כהלכתו", "יצחק לשוח", ועוד. "שכר ועונש" 6 חל', "אור הזוהר" - 5 חל', "זוהר השבת" - 5 חל', "זוהר חק לישראל" - 5 חל', "מאורות הזוהר" - 15 חל', "תיקוני זוהר" - 2 חל', "תיקוני זוהר" - 29 חל', "זוהר היומי" - 6 חל', "זוהר היומי" - 12 חל', זוהר עם פירוש הסולם, זוהר היומי - 70 חל', "זוהר תורה" - 54 חל', "תיקוני הזוהר", "אדרא רבה" ו"אדרא זוטא" עם עוד 8 ספרים, "ספרא דמשכנא", "ספרא דצניעותא" ועוד. עלוני הזוהר - 39 חל', ועוד יותר מאלף ספרים וחבורות על הזוהר הקדוש. על כל הנ"ל,

בשנת תשס"ז, הקים בארץ ישראל מפעל הזוהר העולמי, ונדפסו קרוב ל-2000 ספרים וחבורות וקול קורא'ס. על הדברים הנ"ל פרסם ספרים וקול קורא'ס, בלשון הקודש, באידיש ובאנגלית, ובעוד הרבה שפות. - מפין מיליוני ספרי זוהר הדף היומי של הזוהר, ועוד, המחולק בתפוצה עצומה בבתי כנסיות ובתי מדרשות, חנויות, קברי צדיקים, ארגונים גדולים, כגון ערוץ היזבורות, בתי אב בכל רחבי הארץ ובחיל. - הקים את "קול הרשבי" "קול הזוהר" לשמיעה של הזוהר היומי, ושומעים דרשותיו. כיום מתגורר בבית שמש, מפין דרשותיו מידי שבוע ברדיו 2000, ומעביר הרצאות בכל רחבי הארץ.

1. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 2. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 3. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 4. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 5. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ס. 6. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 7. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ס. 8. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ס.

פרשת מטות

זוהר פרשת משפטים (רעיא מהימנא - דף קטו):

כל הנודר כאילו נודר בחיי המלך

איש כי ידר נדר לה' או השבע שבעה לאסר אסר על נפשו לא יחל דברו וגו'. אמר מנורה הקדושה, שבועת ה', היא השכינה בת יחידה, ולא לחנם תקנו ששלשה אנשים יכולים לפטור מן השבועה, אלא לפי ששב"ת, ש דשבת היינו ג' ענפי האבות, בת דשבת זו בת יחידה, שבועה הנשתתפת בהם^[א], ובודאי שבועה אינה חלה אלא על דבר שיש בו ממש, נדר חל אפילו על דבר שאין בו ממש, וענין זה ביארו במשנה^[ב] ולא עוד אלא יותר אמרו

זוהר זיו הזוהר

חלה, כיון שמקור מוצאה היא לעולם על דבר שיש בו ממש, מה שאין כן נדר שהוא מיתסר חפצא יש לו מציאות ואפשרות שיחיל בשני אופנים, אם על דבר שיש בו ממש כשהחפץ הוא דבר שיש בו ממש, או על דבר שאין בו ממש אם הוא נודר על איזו פעולה, והנה ממתניתין דנדרים (דף יד:): קונם שאני ישן וכו', הרי זה בלא יחל דברו, דיש אוקימתא בגמרא אליבא דהלכתא כרבינא דאמר לעולם כדקתני, ומאי בל יחל מדרבנן, מוכח משם דנדר חל אף על דבר שאין בו ממש על כל פנים מדרבנן, ועל פי זה יש להבין כאן דברי זוהר מה שאומר דבודאי שבועה לא חלה אלא על דבר שיש בו ממש, כונתו שאין באפשרות כלל לשבועה שתחיל באופן אחר, אלא שתמיד היא חלה על דבר שיש בו ממש, והוא גברא שנשבע, ומה שאומר שהנדר חל אפילו על דבר שאין בו ממש, ומוסיף לומר בזה והא אוקמוה במתניתין, בלתי ספק שכונת זוהר על הך מתניתין דנדרים (דף יד:): קונם שאני ישן וכו' הרי זה בלא יחל דברו, והא אוקמוה כדברי רבינא דעל כל פנים חל מדרבנן אפילו על דבר שאין בו ממש, אם כן מוכח שפיר משם שהנדר הוא ענין גבוה יותר משבועה, כיון שהשבועה אין לה אפשרות כלל שתחיל על דבר שאין בו ממש מכל וכל, אלא שהיא חלה תמיד בכל אופן על דבר שיש בו ממש והוא גברא הנשבע, אבל נדר יש לו אפשרות לחול אפילו

א. כונתו שתיבת שבת רמז על הזדוגות מלכות עם האבות, היינו עם חסד גבורה תפארת, כי בת דשבת רמז על בת היחידה שנקראת שבועת ה' וגם בת שבע, כי היא ספירה הז' מן חסד, והשתתפותה עם אות ש ג' אנפין, היינו הזדוגותה עם חג"ת שורש ג' האבות, ולכך יש בכח ג' אנשים לבטל האיסור של שבועה. **ב.** דברי זוהר כאן מרפסין איגרי ונתנו מקום למפורשי זוהר ומכל שכן למבקרי זוהר לענות בו, וכמעט כלם הסכימו שצריך לשבש דברי זוהר, כי בגמרא דנדרים סוף פרק א' ותחילת פרק ב' מוכח להיפוך מהתוספתא, חומר בשבועה מבנדרים שהשבועה חלה על דבר שיש בו ממש, ועל דבר שאין בו ממש משאין כן בנדרים, ואי אפשר לומר שנפל כאן טעות סופר, כי יתקלקל כל כונת המאמר כמובן לכל מבין, ומצוה לישב, והנראה לפי עניית דעתי בעזהש"י, דדברי זוהר מזהירים כספירים לאחר העיון והדקדוק בהם ובדברי הגמרא דנדרים, דהנה המעיין בר"ן שם (דף יג:), יראה שכתב הטעם שהשבועה חלה אף על דבר שאין בו ממש, משום דמיתסר גברא הוא שלא יעשה כן, וגברא הרי אית ביה ממש, עכ"ל, מובן מזה שהשבועה היא דמיתסר גברא אין לה מציאות ואפשרות באופן אחר, אם לא שתחול על דבר שיש בו ממש והוא גברא הנשבע, לפיכך אף אם נשבע על איזו פעולה שהיא דבר שאין בו ממש גם כן

שנדרים על גבי שבועות חלים, וכל הנשבע כאילו נשבע במלך עצמו, וכל הנודר כאילו נודר בחיי המלך^[א].

סתרי תורה למעלה מן השמש

אמר להם רועה הנאמן, אתם ראשי הישיבות יודע אני בכם שאתם מבינים^[ד] אבל מי שמחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית, הוא יחד לנו חדשות, כי הלא ודאי שאמר קהלת (קהלת א') **אין כל חדש תחת השמש, אבל למעלה מן השמש יש, ועל סתרי תורה אני רוצה לומר כונתו, ככתוב (תהלים פ"ד) כי שמש ומגן ה' אלהים**^[ה] בהעולם שלו ולא בהעולם של הדיוט^[ג], אף על פי שזה לעומת זה עשה האלהים, ומתוך החשך ניכר האור^[ז], בודאי עולם הבא בינ"ה שהיא למעלה מן השמש^ש שהוא עמוד האמצעי^[ח], הנדרים אשר משם עולים על גבי שבועה וחלים על דבר שאין בו ממש^[ט], ולפי שהשבועה היא שורש עולם

זיו הזהר

שלמעלה מן השמש בעולם הבינה כך הוא הענין, לפיכך גם בעולמות הנמוכים יש לפסוק כן על כל פנים מדרבנן. ז. כונתו, שהאמנם על פי רוב יש להבין עניני עולם הנסתר שהוא הבינה, מן עניני עולם הנגלה עולם המלכות, ונראה מזה שאופן אחד להם, כי זה לעומת זה עשה האלהים כאמא כברתא, מכל מקום אין כאן הענין כן להיותם שוים בזה במשקל אחד כמו שמבאר והולך. ח. עמודא דאמצעותא, היינו תפארת שנקרא שמש. ט. הענין כאן הוא עמוק מאד, ואמת הדבר שמצד עוסק הענין מוטב היה לחשות, אבל יען כי פרצו המבקרים לבזות מאמר הזהר דכאן, וגם מפורשי הזהר נוטים לשבש דבריו, לכן אמרתי שאין כאן המקום לחשות, אמנם אפרש מעט בקיצור כמעט ברמז והמבין יבין, כונתו כאן לומר דשם בעולם הנסתר הנדר שהוא בינה אימא עילאה חלה על דבר שאין בו ממש, זה רמז על ענין הזדוגותה עם אבא שהוא עולם החכמה, ענין זה נקרא חלה על דבר שאין בו ממש, ויש בזה ב' טעמים כמוסים, טעם א', שהזדוגות חכמה ובינה שנקראין אבא ואמא שם הרוחניות גדולה ורמה כל כך עד שאין נתפס אפילו במחשבה לחשוב על יסוד אבא לדבר שיש בו ממש, היינו אפילו ממש רוחני, אלא שהוא נקרא דע"ת המחבר לחכמה עם בינה מלשון והאדם ידע את חוה אשתו, לכך יתכן יותר לקרותו דבר שאין בו ממש, טעם ב', שהזדוגות חו"ב או"א אין נצרך לזה פעולת כח גברא של בני בשר על ידי תורה ותפלה ומצות לגדל ולחזק לכל להיות יסוד אבא בבחינת חי העולמים דבר שיש בו ממש, ובלתי זה יחשב דבר שאין בו ממש, והזדוגותם תפסק ח"ו, שם אין שייך כלל ענין זה של יש בו ממש או אין בו ממש,

על דבר שאין בו ממש מכל וכל, כנזכר במתניתין שם קונם שאני ישן, ואם אינו חל מדאורייתא לענין חיוב קרבן, חל על כל פנים מדרבנן לענין איסור. ג. גם מזה ראייה דנדר הוא ענין יותר גדול משבועה, דבהמלך העיקר היותר גדול הוא חיי המלך. ד. רעיא מהימנא בא לבאר יותר הכונה, יען כי לכאורה נראה זה דבר חדש שהוא להיפוך מדברי הגמרא, לכך אמר ר"מ ידענא בכו דאתון ידעין, פירש ידוע אני שאין אתם טועים בהלכה ושאתם מבינים הדבר על פי סוד, ומבאר והולך הענין על פי סוד שנדר ענינו מקושר בעולם הבינה, ושבועה ענינה מקושר במלכות ויסוד. ה. כונתו, שרוצה לפרש זה הפסוק אין כל חדש תחת השמש, דאין זה שמש ממש, אלא דתחת השמש היינו פשטיות התורה והלכותיה ששורשם בתפארת שנקרא שמש, ולמעלה מן השמש היינו סתרי תורה ששורשם בבינה, וזהו שמביא ראייה מהפסוק כי שמש ומגן ה' אלהים, דשם הכונה שהשם הוי"ה הוא השמש היינו מדת התפארת, והשם אלהים הוא המגן היינו מדת המלכות, כמו כן כאן בהפסוק אין כל חדש תחת השמש גם כן יפורש כך. ו. כונתו בזה לומר בעלמא דיליה היינו בהעולם הנסתר עולם הבינה שהוא למעלה מן השמש, שם שייך לומר דהנדר חל על דבר שאין בו ממש, כי שם הרוחניות כל כך גדולה עד שאין נתפס במחשבה כלל לחשוב שם הענין של דבר שיש בו ממש, אפילו איזה ממש הרוחני, אבל לא בעלמא דהדיוט שהוא עולם העשייה ואפשר גם עולם היצירה בהם אין הנדר חל אלא על דבר שיש בו ממש, כפשטיות ההלכה מדאורייתא, ומה דאוקים רבינא בגמרא דמדרבנן חל הנדר גם על דבר שאין בו ממש, היינו כיון

הזה אין לה קיום אלא על מדת היסוד, ככתוב (משלי י') **וצדיק יסוד עולם**, ובו היא השבועה, ככתוב (רות ג') **חי ה' שכבי עד הבקר**^[1].

השכינה - כותל המערבי

כי השכינה התחתונה כותל המערבי היא מדור שלו, כותל על שם שהשכינה היא תל שהכל פונים בו, כותל כ"ו ת"ל, הוי"ה כ"ו, ודאי שהשכינה היא תל של הוי"ה^[א], על שם (שיר ה') **קוצותיו תלתלים שחורות כעורב**, וביארו שעל כל קוץ וקוץ נדרש תלי תלים של הלכות, **ד' מן אח"ד היינו התל שהכל פונים בו**^[ב] וזה הקוץ של אות ד' הוא המאחז בין א"ח ובין ד'^[ג] זה שכתוב (דברי הימים א' כ"ט) **כי כ"ל בשמים וארץ**, ותרגום יונתן דאחיד בשמיא ובארעא, ועליו נאמר וצדיק יסוד עולם, ובודאי שהוא ברית השבועה שעליו מתקיימים שמי"ם ואר"ץ^[ד], ככתוב (ירמיה ל"ב) **אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמי"ם ואר"ץ לא שמתי, והם א"ח ד, א"ח שמי"ם**, ככתוב (מלכים א' ח') **ואתה תשמע השמי"ם**^[טו] ד האר"ץ, ככתוב (ישעי ס"ו) **והאר"ץ הדום רגלי**.

זיו הזוהר

שפתארת ומלכות נקראים ברא וברתא שהתפארת הוא כאח שלה, ואות דל"ת רמז על המלכות והשכינה שנקראת דלה כיון שאין לה מגרמה אור עצמיותה אלא מה שמקבלת מן התפארת כדמיון הלבנה מן השמש, ובמקום אחר נדרש א"ח א' כתר והח' על ח' ספירות מן חכמה עד מלכות. **יג**. קוץ של אות ד' היינו אות י בזויות הימין למעלה שבאות דל"ת, שבלתי זה נעשה רי"ש, ואות יו"ד רמז על עטרת היסוד שנקרא כ"ל, והוא המאחד שמים וארץ, תפארת עם מלכות, ברתא עם האח שלה. **יד**. ברית דשבועה היינו יסוד המאיר במלכות על ידי שהוא מקשר שמי"ם עם אר"ץ תפארת עם מלכות, וזה נעשה בכח עבודת ישראל בני אל חי על ידי והגית בו יומם ולילה לגדל ולחזק לכ"ל להיות דבר שיש בו ממש, אבל אם והגית בו יומם ולילה בטל, גם ברית היסוד בטל, ונעשה כביכול כדבר שאין בו ממש והשפע למלכות נפסק, הדין גובר והצרות מתרבות, כי אין השבועה חלה אלא על דבר שיש בו ממש, מה שאין כן בנדר שהוא הבינה כנזכר לעיל. **טו**. א"ח היינו תפארת שנקרא שמים, והוא אח להדל"ת ברתא, היינו מלכות שנקראת ארץ.

כי הם בהזדוגות תמידי לקיום העולם ונקראים בשביל זה תרין רעין דלא מתפרשין, ואם תפסק הזדוגותם תפסק כרגע השפעת שפע חיים לכל חי, וחזר העולם לתהו ובוהו, מה שאין כן בשבועה דהיינו מלכות ברתא דילה שנקראת אימא תתאה שורש עולם הנגלה עולם העשיה, והיא מזדוגות עם התפארת שנקרא אח שלה בכח מדת יסוד צדיק חי העולמים, אי אפשר לה לשבועה שתחיל בהזדוגות שלה עם התפארת אלא כאשר המדה יסוד צדיק יהיה בבחינת חי העולמים, דבר שיש בו ממש על ידי פעולת כח גברא של בני בשר עם ישראל בני אל חי בתורה ותפלה ומצות, להם ניתן הכח לגדל ולחזק לכ"ל, וזה סוד הכתוב תנו עוז לאלהים על ישראל גאותו, עתה יבין כל מבין שדברי הזהר הם חיים וקיימים. **י**. כונתו שענין השבועה חי ה' היינו שנשבע בקדושת יסוד ומלכות והשכינה הקדושה שהן מדור שלו, לכן מובן שאם היא שבועת אמת גורם הזדוגותם והמשכת השפע ואם ח"ו היא שבועת שקר גורם להיפוך. **יא**. פירש שמדת המלכות והשכינה היא התל וההר של התפארת שנשען עליה, והיינו הזדוגות הוי"ה ואדני יחוד קב"ה ושכינתיה. **יב**. כאן דורש אח"ד א"ח ד', כידוע

מי לה' אלי! - משה רבנו שואל ומבקש למי יש את הזכות לקרב את עם ישראל לאבינו שבשמים? כל המשתתף בהדפסת ספרים הקדושים תורת הזוהר י"ח חלקים דהיינו כל הזוהר הקדוש בלשון הקודש וכן הספרים שזכר ועונש ה"ח ובהפצתם ברבים לאלף בתי מדרשות ויותר, להצלת עם ישראל, יזכו לכל הברכות והבטחות שכתב הרשב"י בזה"ק בפרשת תרומה (דף קכ"ח). האם יש מחשב שיוכל לחשבן את הזכות הגדולה שיכולים לזכות בכסף קטן? התורם משלם ישר לדפוס!!!

לפרטים: 0527651911

כל הנשבע בשמו לשקר כאילו מהרס בנין השמים וארץ, ומחזיר העולם לתהו ובהו

ולפי שהברית מאחז בין שמי"ם ואר"ץ, ובו השבועה כמו שכתוב חי ה' שכבי עד הבקר, כל הנשבע בשמו לשקר כאילו מהרס בנין השמים וארץ, ומחזיר העולם לתהו ובהו, שאם האדם יסיר קוץ של דל"ת מן אח"ד נשאר אח"ר, זה סמא"ל שבמקומו שקר, וכאילו זה האדם בונה שמים וארץ על שקר^[טז] אמת מתקיים ושקר אין מתקיים, הוא מהרס הבנין וגורם נפילת שמים וארץ, והרי הוא כאילו (איכה ב') השליך משמים ארץ תפארת ישראל, מי נתן ארץ בשמים שאומר השליך משמים ארץ, אלא ודאי זו השכינה והתפארת עמה, שאינו נפרש ממנה בנפילתה, לקיים בה (ישעי' מ"ב) אני ה' הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן, ומניין שהאמת נפל עמה, שכתוב (דניאל ח') ותשלך אמת ארצה.

מי שנשבע באמת, מקיים אמת מארץ תצמח

ומי שנשבע באמת הוא מקיים (תהלים פ"ה) א'מת מ'ארץ ת'צמח, שהוא עמוד האמצעי שבו מתקיים הבנין, זהו שכתוב ב'רא א'להים א'ת, ואחר כך השמים ואת הארץ, ולפי שהשבועה היא שורש בנין עולם הזה, אין לה קיום בלי יסו"ד, דבר שיש בו ממש^[יז], נדר שהוא שורש עולם הבא עולה על גבי שבועה, והוא חל על דבר שאין בו ממש, כי אין נצרך לו יסו"ד להתקיים עליו שהוא הברית שבו תשמיש המטה, ולפיכך ביום הכפורים שהוא עולם הבא שתקנו בו כל נדרי אסור בתשמיש המטה, שם אות הברית י הוא עטרה על ספר תורה הצדי"ק, כמו שאמרו שהעולם הבא אין בו לא אכילה ולא שתיה ולא תשמיש המטה, אלא צדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם - עד כן, רעיא מהימנא.

זיו הזוהר

שאינן כן נדר שהוא הבינה שם אין שייך כל זה כנזכר לעיל, וזהו הענין שהנדר חל על פי סתרי תורה על דבר שאין בו ממש שהוא הדעת קשר של חכמה עם בינה, כל מה שכתבתי כאן בענין זה הוא רק כטפה מן הים, וכל מי שיש לו ידיעה בקבלת האריז"ל הוא יבין כראוי, ואין לשבש דברי הזוהר, הגם שאין חסר כמאמר זה שבושים קטנים הנעשים על ידי שגגת המעתיקים והמדפיסים, אבל דברי הזוהר הם ברורים מאירים כברקים בארץ ובשחקים,

פירש שעל ידי שבועת שקר נותן כח במדות וכחות של הקליפה שנקראים גם כן שמים וארץ, כי זה לעומת זה עשה האלהים. יז. כנזכר לעיל, שהשבועה אי אפשר לה לחול אלא על דבר שיש בו ממש שהוא הגבורא, והיינו שמדת המלכות צריכה לעזרת ישראל כח גבורא שגורמו בעבודתם הקמת ברית לגדל ולחזק לכ"ל, להיותו דבר שיש בו ממש שיהיה נעשה היחוד תפארת ומלכות קב"ה ושכינתיה כנרמזו בתיבת אחד, מה

זוהר פרשת בלק (דף קצ).

חשבו לצוד משה ברשתם

נקם נקמת בני ישראל מאת המדינים. אמר עֶלְם ההוא, בוא וראה שהכל היה מִמְדִּין, וכל העצה שלהם על משה היה, ובעצתם שכרו לבלעם, כיון שראו שבלעם אינו יכול לקלל, נטלו עצה רעה אחרת לעצמם והפקירו נשותיהם ובנותיהם יותר ממואב, שהרי על נשי מדין כתוב הן הנה היו לבני ישראל וגו', והכל ממדין היה, נטלו עצה עם הנשיא שלהם שיפקיר את בתו, שחשבו לצוד את משה ברשתם, ובכמה מיני כשפים העטירו אותה לתפוס ראש ישראל, והקב"ה משיב חכמים אחר, הם ראו שראש ישראל יהיה נתפס ברשתם, ולא ידעו מי, ראו ולא ראו, ראו שראש העם ינפול עמה, וכמה אלפים אחרים, וחשבו שמשה הוא, הפקירו אותה, ופקדו לה על משה, שלא תזדווג לאחר אלא לו, אמרה להם במה אדע, אמרו לה זה שתראי שכלם עומדים לפניו, אליו תזדווגי ולא לאחר, כיון שבא זמרי בן סלוא עמדו לפניו תשעה וחמשים אלף משבט שמעון, לפי שהוא היה נשיא שלהם, והיא חשבה שמשה הוא ונזדווגה אליו, כיון שראו כל אותן השאר לזה, עשו מה שעשו והיה מה שהיה, והכל היה ממדין בכמה מיני כשפים, ולפיכך נענש מדין, והקב"ה אמר למשה **נקום נקמת בני ישראל מאת המדינים**, לך ראוי ולך נאה.

דוד בן ישי - הוא ינקם נקמת מואב

למואב אני מניח אותם לאחר שיצאו ב' מרגליות מהם^[יח], הרי דוד בן ישי שהוא ינקם נקמת מואב, וירחץ הקדרה שמלאה צואת הפעור, זה שכתוב (תהלים ס') **מואב סיר רחצי**, ועד שאותן ב' מרגליות לא יצאו לא נענשו, כיון שיצאו, בא דוד ורחץ הקדרה מן צואה שלהם, וכלם נענשו, מדין בימי משה ומואב בימי דוד.

זיו הזוהר

ואם שגיתי השם יכפר. יח. זו רות בתו של עגלון ונעמה העמונית.

לא היה בעולם מי שיעשה לישראל רעות בכל כמדין, ויש לומר גם כעמלק ובוא וראה רשעי מדין על כל זה לא שקטו מכל הרעות שלהם, לאחר איזה דורות שראו כי מת יהושע וכל אותן הזקנים הראוים לעשות נס על ידם, אמרו עתה השעה עומדת לנו, מה עשו, באו אצל עמלק ואמרו, יש לכם לזכור מה שעשו לכם בני ישראל, ומשה רבם ויהושע התלמיד שלו, שהכריתו אתכם מן העולם, עתה היא העת שאין בהם מי שיגין עליהם, ואני אלך עמכם, ככתוב (שופטים ו') **מדין ועמלק ובני קדם** וגו', מפני מדין עשו להם בני ישראל את המנהרות וגו', **לא היה בעולם מי שיעשה לישראל רעות בכל כמדין, ויש לומר גם כעמלק**, לפי שנקרבו להלחם על דבר אות הברית הקדוש, ועל זה נוקם הקב"ה נקמת עולם שלא ישכח.

זוהר פרשת בלק (דף קצג):

פנחס הרג לבלעם

ואת בלעם בן בעור הרגו בחרב. אמר רבי אלעזר בלעם הרשע מי הרג אותו ואיך נהרג, אמר רבי יצחק, פנחס ועוזריו הרגוהו, ככתוב הרגו על חלליהם, ולמדנו שבעיר מדין היה עושה בחכמה של כשפים, שפרחו באויר הוא ומלכי מדין, ולולי ציץ הקודש ותפלת פנחס שפעלו להפילם על חלליהם לא היו יכולים להם, זה שכתוב על חלליהם, וכתוב (יהושע י"ג) **ואת בלעם בן בעור הקוסם הרגו בחרב**, א"ל ר' אלעזר כל זה ידעתי.

שמשה אין כמוהו בכתרים העליונים, ובלעם אין כמוהו בכתרים התחתונים, זה בצד הקדושה וזה בצד הטומאה

א"ר שמעון, אלעזר, כל עניני בלעם הרשע חזקים הם, והרי ביארו החברים שנאמר ולא קם נביא עוד בישראל כמשה, ואמרו, בישראל לא קם אבל באומות העולם קם, ומי הוא, בלעם, והרי ביארנו הדבר שמשה אין כמוהו בכתרים העליונים, ובלעם אין כמוהו בכתרים התחתונים, **זה בצד הקדושה וזה בצד הטומאה**, ואם כל זה היה בידו וכל כך היה תקיף בחכמה, איש שהיה משבח עצמו בכח חזק, שנאמר ואנכי אקרה כה, אעקר להמדה כ"ה מהם, איך יכלו להרוג, אלא בספר חכמת שלמה המלך כך נאמר, שלשה סימנים הם, סימן לעבירה ירקון, סימן לשטות מלים, סימן שאינו יודע כלל התפארות, וזה מכריע לשאר, הוא שוטה בכל עבירות, כל רע יש בו.

מטות - יום ד'

שאינ דבר בעולם שיודיע מה הוא זה האיש אלא בזמן שפותח פיו בתורה והרי כתוב (משלי כ"ז) יהלך זר ולא פיק, אם לא זר, אז פיק, לא כן, אלא אם לא נמצא מי שיכיר אותך, פתח פיק לדבר בתורה ולהודיע דברי אמת בתורה, ואז על ידי שתפתח פיק בתורה ישבחוך וידעו מי אתה, שאינ דבר בעולם שיודיע מה הוא זה האיש אלא בזמן שפותח פיו בתורה, פיו מודיע לאנשים מי הוא, אותו רשע בלעם היה משבח עצמו בכל, ועל כל זה גניבת דעת היה וגנב להתעלות בדבריו, מן ענינים נמוכים היה עושה גבוהים, הדיבורים שאמר, על אותן מדרגות הטמאות היה אומר, ואמת אמר, (דף קצד.) אבל רשע ההוא, היה אומר ומשבח עצמו בדרך נסתר והתעלה בדבריו, שכל מי שהיה שומע חשב שנתעלה על כל נביאי העולם, שנאמר שומע אמרי אל ויודע דעת עליון.. זו המדרגה שהיא עליונה על כל מנהיגי אניות הים^[ט] מי הוא השומע כך שלא יתבהל בדעתו לאמור שאינ כמוהו בעולם, אבל רשע ההוא הי' משבח עצמו בדרך נסתר, אמר דברי אמת גונב דעת בני העולם, אשר מחזה שדי יחזה, מי ששמע כך חשב שהוא רואה מה שלא ראה אחר בעולם, מחזה שדי, זה ענף אחד מאותן ענפים שהם יוצאים מן שדי.. ונקראים מחזה, כמש"כ (מלכים א' ז') ומול מחזה אל מחזה, ענף היוצא משם, ואיזה מחזה, אלו עז"א ועז"ל שהם נופל וגלוי עינים^[כ] וזהו מחזה שדי שהיה רואה נופל וגלוי עינים..

בלק סופו ל"ק בלעם סופו עמל"ק

וכאשר בא בלק אמר אני אנצח אותם, שהרי עמלק עם חכמה זו בא עליהם ונצח אותם, שלח לבלעם ואמר לו, אני ב' אותיות של עמלק יש בי שהם ל"ק סוף של עמלק, ואתה ב' אותיות של עמלק יש בכך שהן ע"מ התחלת עמלק, ואם תאמר שלא נוכל לנצחם בכשפים, לפי שמשה רבם הוא יפשט ידו^[כא] הרי יש יד באותן השרים שיכולים בכשפים להתגבר יותר^[כב] וזהו שכתבו וקסמים בידם, בידיהם לא נאמר אלא בידם, יד לעומת יד, כך שלח לו בלק לבלעם ולכך נענשו ונהרגו..

כיון שראה לפנחס פרח באויר

ואיה היה בלעם באותה השעה, אם תאמר במדין, הרי כתוב ועתה הנני הולך לעמי, אם הלך לו מי הביאו למדין, אלא אותו רשע כיון שראה שנפלו מישראל כ"ב אלף בשביל עצתו, נתעכב שם והיה תובע מהם שכר, ובעוד שנתעכב שם בא פנחס עם שרי החיל שמה,

זיו הזוהר **יט.** זה שר רב החובל המושל על עניני העונשין ועז"ל גלוי עינים. **כא.** היינו כח הקדושה לבטל ועניני תהליכת כחות הטבע. **כ.** עז"א נקרא נופל, כח הכשפים. **כב.** אלה השרים היינו מלאכים

כיון שראה לפנחס פרח באויר ושני בניו עמו ינוו"ס ויומברו"ס, ואם תשאל הלא מתו בחטא העגל, שהרי הם עשו העגל, וכך הוא בודאי, שהרי זהו שכתוב ויפול מן העם ביום ההוא כשלשת אלפי איש, וכי לא היו יודעים מספר קטן הזה, הלא כמה חשבונות אחרים עליונים רמים וגדולים ידע הכתוב לחשוב, וכאן אומר כשלשת אלפי איש, אלא שהם בניו של בלעם ינוו"ס ויומברו"ס שהיו שקולים כשלשת אלפי איש, וכאן איך פרחו שני בניו עם בלעם, אלא רשע ההוא כל מיני כשפים שבעולם היה יודע, ונטל אף גם אותן הכשפים של בניו שהם היו רגילים בהם, ועמהם פרח ונתעלה.

צליה בן של שבט דן עמד ונטל כח ממשלה השולט על כשפים ופרח אחריו

פנחס ראה אותו שהוא פורח באויר והוא מתעלה להסתתר מעין, הרים קול לאנשי חיל שלו ואמר, היש בכם מי שיודע לפרוח אחרי רשע ההוא, שהרי זה בלעם הוא, ראוהו כלם איך הוא פורח, צליה בן של שבט דן עמד ונטל כח ממשלה השולט על כשפים ופרח אחריו, כיון שראה אותו, רשע ההוא, עשה לו דרך אחר באויר, ובקע חמשה אוירים בדרך ההוא ונתעלה ונעלם מן העין, אז נסתכן צליה בשעה ההיא והיה בצער, שלא היה יודע מה לעשות, הרים פנחס את קולו ואמר, צל התנין הרובץ על כל הנחשים הפוך שערותיך^[כג] מיד ידע ונגלה לו דרך ההוא ופרח אליו, מיד נתגלה בלעם וירדו שניהם לפני פנחס.

זיו הזוהר

באויר על ידי זה שעשה כמו צל וענן מן השערות שלו בפני בלעם, וגזר פנחס עליו שיהפוך שערותיו לצד אחר כדי שיתגלה בלעם.

הנפילים עז"א ועזא"ל. כג. אפשר שזה הוא גזרה או השבעה על שר הקליפות שהוא התנין הגדול שר כל הנחשים שבא לעזור לבלעם להסתירו

חרב שהיה חקוק עליו נחש מצד זה ונחש מצד השני, ובשלו ימות
כיון שירד אותו רשע לפני פנחס, אמר לו, רשע כמה גלגולים רעים עשית על עם הקדוש, פקד לצלי"ה לך והרוג אותו, ולא בשם הקדוש, שאין הוא כדאי להזכיר עליו קדושה עליונה, כדי שלא תצא נשמתו ותתכלל בדיבורים של מדרגות הקדושות, ותתקיים בו מה שאמר תמות נפשי מות ישרים, באותה שעה שעה עשה בו כמה מיני מיתות ולא מת, עד שלקח **חרב שהיה חקוק עליו נחש מצד זה ונחש מצד השני, אמר לו פנחס, בענין שלו תהרג אותו, ובשלו ימות,** אז הרגו ויכל לו, שכך דרכו של צד הטומאה, מי שהולך אחריה בה ימות ובה תצא נשמתו ובה תתכלל, וכך מת בלעם, ודנים אותו בעונשין בעולם ההוא, ולא נקבר לעולם, כל גופו נרקב ונעשה ממנו הרבה נחשים מזוהמים המזיקים לשאר בריות, וגם התולעים שאכלו את בשרו נעשו נחשים.

מלכת שבא כשבאה אצל שלמה, באותן הענינים שאלה אותו

נמצא בספרו של אשמדאי שנתן לשלמה המלך, כל מי שרוצה לעשות כשפים חזקים אחיזת עינים, אם יודע אותו ההר שנפל שם בלעם, ימצא שם מאותן הנחשים שנעשו מן גופו של אותו רשע, אם יהרג אחד מהם, יכול לעשות עם ראשו כשפים גדולים, בגוף שלו כשפים אחרים, בזנב שלו כשפים אחרים, שלשה מיני כשפים יש בכל אחד ואחד, **מלכת שבא כשבאה אצל שלמה, באותן הענינים ששאלה אותו אמרה,** גוף הנחש של ג' מיני כשפים במה נצוד, מה כתוב "לא היה דבר נעלם מן המלך" וגו', היא שאלה על זה שהיתה צריכה לאותן נחשים ולא יכלה לצוד אחד מהם, מה השיב לה דברים שהיו עם לבבה, שכתוב ויגד לה שלמה את כל דבריה, כך הודיע לה, אותן הנחשים לא יוכלו לצודם כל בני העולם מלבד על ידי ענין נסתר אחד, ומה הוא, שכבת זרע רותחת, ואם תשאל איך יש ביכולת, אלא בשעה שיוציא איש שכבת זרע כשהוא בתאווה לשם אותו הנחש ברצון תאוותו, כשתצא הזרע ברתיוחות לוקחים אותו מיד בבגד אחד, וזה הבגד משליכים אצל הנחש, מיד יכיף ראשו ותופסים אותו כמו שתופסים תרנגול הבית, ואם בכל כלי זיין שבעולם יתגרו באחד מהם לא יוכלו לו, ובוזה לא נצרך לאיש כלי זיין שבעולם ולא ענין אחר, ולא נצרך להשתמר מהם, שהרי כלם נכפפים אליו אז נדבקו אותן הדברים בלבבה ושחקה לזה, מכאן והלאה אלעזר בני תדע שהקב"ה עושה מה שנצרך לעשות לאותו רשע, וסודות נסתרים האלה לא נצרך לגלות, אבל בשביל שהחברים ידעו דרכים הנסתרים שבעולם אני מגלה לכם, שהרי כמה הנהגות נסתרות יש בעולם והאנשים אינם יודעים, והן פליאות נסתרות גדולות ועליונות, על בלעם והדומים לו נאמר (משלי ו') ושם רשעים ירקב, זכאים הם צדיקי האמת, עליהם כתבו אך צדיקים יודו לשמך וגו'.

מתוך מכתב 'קריאה של חבה'

עוד אנו קוראים בזה לכל איש ישראל שיקבל עליו, לקרא לפחות דף אחד של הזוהר הקדוש בכל יום, כל אחד כפי הבנתו, שאפילו הגירסה לבד מסוגלת הרבה לטהרת הנפש, וקירוב הגאולה כידוע, (ויודפס בחוברות מיוחדות, באותיות מאירות עינים, ומלווה בפירוש קל וקצר, ומחולק לפי שיעור של כל יום ויום), ובזכות הלימוד והקריאה בספר הזוהר הקדוש נצא מהגלות הרע והמר הזה, בחסד וברחמים רבים, כמאמר התנא הקדוש רבי שמעון בר יוחאי, בגין חיבורא דא יפקון מגלותא. ושומע תפלות ישמע תפלתינו, ויקבל שועתינו, ותבא לפנינו נאקתינו, וחיש לגאלינו, גאולת עולם בשובה ונחת בב"א.

המצפים לישועת ה' ברחמים.

בנינו יעקב אבאלי
בניהו שמראלי

ראש ישיבת המקובלים נהר שלום
בעה"ק ירושלים ת"ו

ציון ברארין

חבר בית הדין הגדול לערעורים
בעה"ק ירושלים ת"ו

שלמה משה עמאר

ראשון לציון הרב הראשי לישראל
ונשיא בית הדין הרבני הגדול

הרב עובדיה יוסף

מזכיר מאור ישראל מופת הדור הראשון
ראש ממשלת הזוהר, מנהיג דורות
נשיא מועצת חכמי התורה

איש חלום
אליעזר ברננד
ראש ישיבת שובו בנין
בעה"ק ירושלים ת"ו

משה צדקה
ראש ישיבת מורת יוסף
בעה"ק ירושלים ת"ו

זוהר חדש פרשת מטות (דף רנט):

ישראל נגד הרחמים ושאר העמים עכו"ם נגד הדין

וכל הטף בנשים אשר לא ידעו משכב וזכר החיו לכם, כבר למדנו שא"ר יהודה אין העולם מתנהג אלא בשני גונים הבאים מצד האשה שנמצאת חכמת לב, זה שכתוב וכל אשה חכמת לב בידיה טוו ויביאו מטוה את התכלת ואת הארגמן, מה הביאו, את התכלת ואת הארגמן, גונים הנכללים בתוך גונים העליונים^[כד] זה שכתוב דרשה צמר ופשתים ותעש בחפץ כפיה, וכתוב בידיה טוו, אמר רבי יהודה טוו בדין טוו ברחמים, אמר רבי יצחק מפני מה נקראת אשה^[כה] א"ל לפי שכלולה בדין וכלולה ברחמים, בוא וראה שא"ר אלעזר כל אשה בדין נקראת עד שתטעם טעם של רחמים, ולמדנו שמצד הזכר בא הלובן, ומצד האשה בא האודם, וכאשר טטעם האשה מן הלובן גובר הלובן, ובוא וראה למה נאסרו הנשים של שאר העמים עכו"ם היודעות משכב וזכר, לפי שלמדנו יש בחינת ימין ובחי' שמאל, ישראל ושאר עמים עכו"ם, גן עדן וגיהנם, עולם הזה ועולם הבא, ישראל נגד הרחמים ושאר העמים עכו"ם נגד הדין.

נשמת ישראל באה מרוח אלהים חיים

ולמדנו אשה הטועמת טעם של רחמים נוצח הרחמים, אשה הטועמת טעם של דין מתדבק דין בדין, ועליהן נאמר (ישעי' נ"ו) והכלבים עזי נפש לא ידעו שבעה, וע"כ למדנו הנבעלת לעכו"ם קשורה בו ככלב, מה כלב תקיף ברוחו וחצוף, אף כאן שנדבק דין בדין היא תקיף ברוחה וחצופה בכל, אבל הנבעלת לישראל עליהן נאמר ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כלכם היום, מה הטעם, לפי שנשמת ישראל באה מרוח אלהים חיים, שכתוב (שם נ"ז) כי רוח מלפני יעטף, נשמע כך שכתוב מלפני, ולפיכך אשה בתולה שלא נדבקה בדין הקשה של שאר העמים עכו"ם, ונדבקה בישראל, רחמים נוצח ונכשרת, ובוא וראה כתוב (תהלים פ"ט) כי אמרתי עולם חסד יבנה, מהו חסד, הוא אחד מן הכתרים העליונים של המלך, ונשמת ישראל קורא לה הקב"ה חסד, על תנאי שהעולם יבנה, ולא יכלה החסד מן העולם, כך נשמע שכתבו יבנה, לפיכך למדנו מי שמכלה חסד מהעולם נכלה הוא לעולם הבא, וע"ז כתוב (מלכים א' י') לא תהיה אשת המת החוצה וגו', כדי לעשות חסד עם המת שיהי' נעשה בנין, כמו שכתוב עולם חסד יבנה.

זיו הזוהר

כד. שני הגונים תכלת וארגמן מורים על דין ורחמים. כה. אפשר שקשה לו מדוע אינה

זוהר פרשת שמות (דף כ:)

האדם מקריב בתעניתו החלב והדם בהאש של גופו, והריח שעולה מפיו זה הוא מזבח כפרה

כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש וטהר. אמר רבי יהודה מתוך תעניתו של אדם נחלשים אבריו וגובר עליו האש, ובאותה שעה צריך להקריב חלבו ודמו באותו האש, והוא הנקרא מזבח כפרה, וזה הוא שרבי אלעזר כאשר היה יושב בתענית היה מתפלל ואמר: גלוי וידוע לפניך ה' אלהי ואלהי אבותי שהקרבתי לפניך חלבי ודמי, והרתחתי אותם בחמימות חולשת גופי, יהי רצון מלפניך שיהא הריח העולה מפי בשעה זו כריח העולה מהקרבן באש המזבח ותרצני: נמצא שהאדם הוא מקריב בתעניתו החלב והדם בהאש של גופו, והריח שעולה מפיו זה הוא מזבח כפרה, ולפיכך תקנו התפלה במקום הקרבן, ולבד שצריך לכוון למה שנזכר, אמר רבי יצחק מכאן והלאה כתוב כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש וטהר^[כ] אמר רבי יוסי כשהיה בית המקדש קיים אדם שחטא הקריב קרבנו בשביל זה ונתכפר לו, עכשיו תפלתו של אדם מכפר עליו במקום הקרבן כדמיון הזה^[כ].

זיו הזוהר

דבר אשר יבוא באש, פירש כל דבר שהי' נצרך להביא עליו קרבן, עכשיו תעבירו באש, היינו אש התורה שנקראת אש דת למו, או אש התפלה, וטהר. כז. פירש אם התפלה היא בהתלהבות אש של כל עצמותי תאמרנה.

נקראת אישה ביו"ד, ומתרץ שזה השם מורה שכלולה מן דין ורחמים, כי אשה בלי יו"ד הוא לשון אש המורה על דין, וגם שאשה בגימטריה וברחמי"ם. כו. פירש שזה הכתוב מרמז שמן קרבן ביהמ"ק והלאה עלינו לקיים ככתוב, כל

זוהר פרשת וירא (דף קד):

להזהירם שיעשו תשובה ומעשים טובים

והייתם נקיים מה' ומישראל. רבי אלעזר פתח, "וה' אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עושה", אוי להם לרשעים שאין יודעים ואין משגיחים, אין יודעים להשתמר מחטאיהם, ומה הקב"ה אשר כל מעשיו אמת ודרכיו בדין, אינו עושה כל מה שהוא עושה בעולם עד שמגלה קודם להצדיקים, כדי שלא יהיה פתחון פה לאנשים, אצל אנשים לא כל שכן שיש להם לעשות מעשיהם שלא יהיה לאנשים לדבר סרה עליהם, זה שכתוב והייתם נקיים מה' ומישראל, ויש להם לעשות שלא יהיה פתחון פה לאנשים עליהם, ונצרך להתרות באותן החוטאים ואין משגיחים להשתמר, שלא תהא לה למדת דינו של הקב"ה פתחון פה עליהם^[כח] ובמה, להזהירם שיעשו תשובה ומעשים טובים.

זוהר פרשת פנחס (דף ריט):

כח אדני, זה הוא כ"ח השורה על ראשי הצדיקים, ועל כל אותן העמלים לעשות רצון רבונם

פתח רבי אבא ואמר משמו של רבי פנחס בן יאיר, (קהלת ט') כל אשר תמצא ידך לעשות בכחך עשה וגו', כמה יפה לו לאדם בעוד שהנר דולק ושורה על ראשו להיות עמל לעשות רצון רבונם, לפי שהארת אותו הנר הוא כ"ח השורה עליו, ועל זה נאמר (במדבר י"ד) "ועתה יגדל נא כח אדני", כח אדני, זה הוא כ"ח השורה על ראשי הצדיקים, ועל כל אותן העמלים לעשות רצון רבונם^[כט] וע"ז למדנו כל העונה אמן יהא שמיה רבא מברך בכל כחו וכו'^[ל] ודאי נצרך לעורר כל האברים בכח חזק, לפי שע"י התעוררות חזקה שמתחזק נתעורר אותו כ"ח העליון הקדוש ונתעלה למעלה בקודש, ונשבר כח החזק של צד הטומאה, וע"כ בכחך נצרך לעשות רצון רבונך, כי אין מעשה וחשבון ודעת וחכמה בשאלו אשר את ההולך

זוהר פרשת פינחס (דף ריט) זיו הזוהר

מברך לעלם ולעלמי עלמיא, יש בזה ז' תיבות וכ"ח אותיות, לרמז שבזה נתעורר כח המלכות והשכינה הקדושה, ולכך אמרו חז"ל בזה שקורעים לו גזר דינו של שבעים שנה, היינו הגזר דין שיצא מן מדת המלכות שנקראת שבעים שנה, כי היא ספירה השביעית מן ז' הספירות של

כח. פירש על אותם שיש בכחם להוכיח להתרות ולהזהיר, ושותקים. כט. זה הכח היינו הארת ניצוץ מאור השכינה הקדושה המאירה בעולם הזה והשתלשלותה היא מן ספירת המלכות, ושתייהן נקראות בהשם אדני, ועל זה אמר שלמה ושמן על ראשך אל יחסר. ל. יהא שמיה רבא

שמה, אין מעשה, לפי שבכ"ח ההוא יש העשיה, שהוא העמל לעמול בעולם הזה שנקרא עשיה, עולם העשיה להשלים סוף המחשבה, וחשבון, זה הוא העולם התולה בהדבור, שהרי חשבון בהדבור תולה, ועל כן כל גימטריאות ותקופות ועיבורין של העולם בהלבנה הם [לא] ודעת, זה הוא סוד של ששה צדדים התולים במחשבה, ונקראים עולם של המחשבה ההיא, וחכמה, זה הוא עולם שהכל תולה ממנו, וכל אלה נכללים באותו כ"ח מ"ה.

אפילו צדיקים גמורים יורדים שמה, למה יורדים, כדי להעלות כמה רשעים משם למעלה

מה שאין כן בצד של שאול מדרגת הגיהנם, שהרי כל אדם שאינו עמל באותו הכ"ח בעולם הזה, ליכנס עמו במעשה וחשבון ודעת וכחכמה, סופו ליכנס בשאול שאין בו מעשה וחשבון ודעת וחכמה, שהרי צד הטומאה דרך שאול הוא, שכתוב (משלי ז') דרכי שאול ביתה, מי שמתרפה מן אותו כ"ח הקדוש נתגבר בו צד הטומאה אשר שאול ביתה, אשר אתה הולך שמה, וכי כל בני העולם הולכים לשאול, כן, אבל עולים מיד, שכתוב (שמואל א' ב') מוריד שאול ויעל, מלבד אותן הרשעים שלא הרהרו בתשובה לעולם שיוורדים ואינם עולים, ואפילו צדיקים גמורים יורדים שמה, למה יורדים, כדי להעלות כמה רשעים משם למעלה, ומי הם אותן הרשעים, אלה שהרהרו בתשובה בעולם הזה ולא יכלו לעשות ונסתלקו מן העולם, והצדיקים יורדים בשביל אותן הרשעים לשאול, ולוקחים אותם ומעלים אותם משם, זכאים הם הצדיקים בעולם הזה ובעולם הבא, שכתוב (ישעי' ס') ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר, ברוך ה' לעולם אמן ואמן.

זיו הזוהר

פרטיות, וחכמה, היא מקור המחשבה שורש עולם האצילות, ממנו תולה הכל כדכתיב כלם בחכמה עשית, ונקרא כ"ח מ"ה, כי מלגאו איהו שם מ"ח ואיהו אורח אצילות, והאדם יש לו כח בעבודתו הקדושה לעורר כל העולמות ולגרום יחוד והתקשרות הספירות זה בזו להמשיך שפע מן אי"ן סו"ף עד המלכות, שתחלק חיות ושפע להנבראים שבעולם העשיה על ידי כח השכינה הקדושה, שמתפשטת להאיר בעולם הזה על האדם ועל המקום הראויים לזה, וכל זה מבואר בספרי הקבלה באריכות, והמבין יבין.

מעשה בראשית. לא. כאן ירמו על ד' העולמות, עשיה, יצירה, בריאה, אצילות, שמקורם הן הספירות, מלכות, תפארת, בינה, חכמה, ונרמזים במעשה וחשבון ודעת וחכמה, כי מעשה וחשבון הם בעולם העשיה, והלבנה רמז על מדת המלכות, ודעת, רמז על עולם היצירה והבריאה, כי עולם היצירה שנקרא ו' קצוות על שם שש הספירות מן חסד עד מלכות, והתפארת הוא המרכז שלהן, הן תולין בעולם הבריאה כי הן תולדות הבינה שהיא התפשטות המחשבה, כי בינה לבא ובה הלב מבין את המחשבה בביאור